

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมินนางกานต์ธัญญ์ กวินพลาสา.....

ตำแหน่งปัจจุบันนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการ.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน โดยมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

๑. จัดทำแผนงานให้สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่ดำเนินงานของหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน
๒. ปฏิบัติงานตามแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ที่ได้รับจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และ/หรือ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่)
๓. ติดตามการดำเนินงาน และสรุปผลงานของหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว เมื่อสิ้นปีงบประมาณ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำแผนการปฏิบัติงานในปีงบประมาณต่อไป
๔. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้งนักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ.....

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้างาน หรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งต้องกำกับ ดูแล ให้คำแนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์และความชำนาญในหน้าที่ความรับผิดชอบด้านต่าง ๆ ที่สูงมากไม่ว่าจะเป็นงาน ด้านวิชาการป่าไม้ นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ ระเบียบกฎหมาย ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการบริหารทรัพยากรบุคคล การเงิน การคลังและพัสดุ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน ในส่วนของการปฏิบัติงาน เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจหรือแก้ปัญหาที่ยากมาก สามารถนำประสบการณ์ที่ผ่านมา ประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงทีและถูกต้องตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น อีกทั้งยังสามารถ ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย หรือ ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูง จากประสบการณ์ และความสามารถที่สั่งสม มาประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสมได้มีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของราษฎรต่อกิจกรรมเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.) กรณีศึกษา บ้านน้ำงาว ตำบลบ่อ อำเภอมะนัง จังหวัดน่าน
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ตุลาคม ๒๕๖๖ – กันยายน ๒๕๖๗
๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน
 - ๑) ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์และจัดการต้นน้ำ
 - ๒) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.)
 - ๓) แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
 - ๔) แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ
 - ๕) ความรู้ทางสถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้จัดตั้งอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) และเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (เครือข่าย อส.อส.) ทั้งนี้ เนื่องจากกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นหน่วยงานที่มีภารกิจในการอนุรักษ์ ปันฟู ทรัพยากรป่าไม้ และสัตว์ป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ จึงต้องมีความตระหนักถึงความสำคัญของการมีเครือข่ายการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ รวมถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่และรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า รวมถึงการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ลดปัญหาด้านความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างยั่งยืน

“เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (เครือข่าย อส.อส.)” คือ การรวมกลุ่มของอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) ในชุมชนเดียวกันหรือต่างชุมชน ที่มีที่ตั้งอยู่ในหมู่บ้านใดหมู่บ้านหนึ่ง หรือต่างหมู่บ้าน หรือต่างตำบล หรือต่างอำเภอ หรือต่างจังหวัด เพื่อดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ ปันฟู คุ้มครอง ดูแล รักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทั้งนี้ ให้ความความรวมถึงเครือข่ายที่หน่วยงานได้ดำเนินการจัดตั้งไปก่อนหน้านี้ เพื่อดำเนินกิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของแต่ละภารกิจที่หน่วยงานนั้นๆ กำกับดูแล ซึ่งเป็นหมู่บ้าน/ชุมชน/เครือข่าย ที่ตั้งอยู่ในหรือโดยรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ หรือพื้นที่โครงการพระราชดำริ หรือพื้นที่โครงการหลวง หรือพื้นที่โครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคง หรือพื้นที่ในความรับผิดชอบของหน่วยงาน ในลักษณะ “เงินอุดหนุน” ให้กับเครือข่าย เป็นรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานอนุรักษ์ ปันฟู คุ้มครอง ดูแล รักษาทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ของหมู่บ้าน/ชุมชน/เครือข่ายตามกิจกรรม ซึ่งไม่ต้องอิงกับอัตราราคางานต่อหน่วย

โดยมีกิจกรรมหลัก แยกเป็น ๔ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการป้องกันทรัพยากรในพื้นที่ป่า ได้แก่ ลาดตระเวน ดูแลรักษาพื้นที่ป่า การหาข่าว/แจ้งข่าว การกระทำความผิดด้านทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าในพื้นที่ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์/ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ด้านการป้องกันทรัพยากรในพื้นที่ป่า เป็นต้น

๒. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า ได้แก่ การจัดตั้งจุดสกัด/จุดเฝ้าระวัง ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควัน การจัดทาวีรสดับไฟป่า การจัดทำแนวกันไฟชุมชน การชิงเก็บลดการเผา การลาดตระเวนตรวจหาไฟป่า ปฏิบัติงานดับไฟป่า เป็นต้น

๓. ด้านการอนุรักษ์ ปันฟูและเพิ่มความชุ่มชื้นให้แก่พื้นที่ ได้แก่ การปลูกเสริมป่า/พืชพื้นล่าง บริเวณป่าชุมชน/ป่าอนุรักษ์/พื้นที่สาธารณประโยชน์ การปลูกป่าพื้นบ้าน สมุนไพร อาหารชุมชน การปลูกป่าแบบระบบวนเกษตร การปลูกป่าเลียนแบบธรรมชาติ การปลูกต้นไม้สองข้างทาง/ลำคลอง/แนวรอบหมู่บ้าน/แนวกันชน ปลูกหญ้าแฝก การสร้าง/ซ่อมแซมปรับปรุงฝายต้นน้ำแบบผสมผสาน/แบบกึ่งถาวร/แบบถาวร การเพาะชำกล้าไม้และสร้างเรือนเพาะชำชุมชน การจัดทำ/ซ่อมแซมระบบประปาภูเขา การจัดทำ/ปรับปรุงป้ายประชาสัมพันธ์ ป้ายกำหนดแนวเขต ป้ายกฎกติกาชุมชน การอนุรักษ์ตามวัฒนธรรมของท้องถิ่น เช่น การสืบชะตาสายน้ำ บวชป่า เลี้ยงผีขุนน้ำ เป็นต้น

๔. ด้านการส่งเสริมพัฒนาอาชีพ ได้แก่ การปลูกไม้เพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น ปลูกหวาย ปลูกไม้ปลูกไม้หอม เพาะกล้าไม้ขาย ฯลฯ การทำประดิษฐ์กรรมจากไม้ขนาดเล็ก เช่น ทำของที่ระลึก ทำเครื่องใช้ เกสสติก เครื่องจักรสาน ฯลฯ การเก็บหา หรือแปรรูปผลิตผลป่าไม้ เช่น การเลี้ยงผึ้ง การเลี้ยงผึ้ง การทำไม้กวาดจากต้นกก การแปรรูปสมุนไพร ทำลูกขิด จากลูกตาว ฯลฯ การเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า เช่น

เลี้ยงหมูป่า ไก่ป่า ไก่ฟ้า สัตว์เลื้อยคลาน ฯลฯ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เช่น โฮมสเตย์ การนั่งรถส่องสัตว์ ฯลฯ กลุ่มอาชีพอื่น (เชื่อมโยงกับการอนุรักษ์) เช่น เพาะเห็ดฟาง ดอกไม้จันทน์จากขี้ข้าวโพด กระจาดจากใยสับปะรด/กระจาดจากขี้ช้าง ฯลฯ เป็นต้น

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) และเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (เครือข่าย อส.อส.) ดังนี้

๑. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายมีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า อย่างมีส่วนร่วม

๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ป่าไม้ คุ้มครอง ดูแล รักษา ทรัพยากร ป่าไม้และสัตว์ป่าให้มีความสมดุลตามธรรมชาติ รวมถึงป้องกันการบุกรุกและการทำลายพื้นที่ป่า

๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายมีความเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาและเฝ้าระวังช้างป่า และสัตว์ป่าออกนอกพื้นที่อนุรักษ์

๔. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้เครือข่ายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สามารถสร้างรายได้เสริมแบบพึ่งพาตนเองได้

๕. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เครือข่ายมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังและป้องกันการลักลอบค้าสัตว์ป่า ระหว่างประเทศในพื้นที่ตามแนวชายแดน

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการที่บุคคล กลุ่มคน หรือองค์กรต่างๆ เข้ามามีบทบาทในการตัดสินใจ วางแผน หรือดำเนินกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและตรงกับความต้องการของทุกฝ่ายมากที่สุด การมีส่วนร่วมสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายระดับ ตั้งแต่การรับรู้ข้อมูล การแสดงความคิดเห็น การร่วมมือดำเนินงาน ไปจนถึงการเป็นผู้กำหนดทิศทางหรือร่วมตัดสินใจ โดยมักใช้ในบริบทของการพัฒนาชุมชน การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หรือการบริหารงานภาครัฐ การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดความโปร่งใส เพิ่มความรับผิดชอบของทุกฝ่าย และทำให้โครงการหรือมาตรการต่างๆ มีประสิทธิภาพและยั่งยืนมากขึ้น

เครือข่าย หมายถึง กลุ่มของบุคคล องค์กร หรือหน่วยงานที่เชื่อมโยงและทำงานร่วมกันเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน เครือข่ายสามารถเกิดขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น เครือข่ายสังคม เครือข่ายองค์กร หรือเครือข่ายเทคโนโลยี ในบริบทของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เครือข่ายอนุรักษ์ หมายถึง กลุ่มคนหรือองค์กรที่ร่วมมือกันเพื่อปกป้อง ป่าไม้ และใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โดยอาศัยการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ และการสนับสนุนซึ่งกันและกันเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.) บทบาทสำคัญในการดูแลและปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้เกิดการอนุรักษ์อย่างยั่งยืนผ่านความร่วมมือของภาครัฐและประชาชน ดังนี้

๑. ช่วยอนุรักษ์และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติ อาสาสมัครช่วยดูแลป่าไม้ สัตว์ป่า และแหล่งน้ำในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ลดปัญหาการลักลอบตัดไม้ ล่าสัตว์ หรือบุกรุกพื้นที่ป่า

๒. เสริมกำลังเจ้าหน้าที่อุทยาน ช่วยเจ้าหน้าที่ในการลาดตระเวน เฝ้าระวัง และแจ้งเตือนเหตุการณ์ผิดปกติ และลดภาระของเจ้าหน้าที่ที่อาจมีจำนวนจำกัดเมื่อเทียบกับพื้นที่ที่ต้องดูแล

๓. สร้างจิตสำนึกและความร่วมมือของชุมชน ชาวบ้านและชุมชนรอบอุทยานมีส่วนร่วมในการดูแล ทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้เกิดความตระหนักรู้และลดความขัดแย้งระหว่างชุมชนกับภาครัฐ

๔. ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ อาสาสมัครช่วยเป็นมัคคุเทศก์ให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ ธรรมชาติและกฎระเบียบ และป้องกันการทำลายสิ่งแวดล้อมจากนักท่องเที่ยวที่ขาดความรู้

๕. สนับสนุนการฟื้นฟูระบบนิเวศ ช่วยปลูกป่า ฟื้นฟูแหล่งน้ำ และดูแลการขยายพันธุ์สัตว์ป่า และส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพและความสมดุลของระบบนิเวศ

๖. สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน ทำให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างอุทยานแห่งชาติ ชุมชน และองค์กรอนุรักษ์ และเพิ่มความเข้มแข็งให้กับการบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติ

๗. เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาทักษะ อาสาสมัครได้เรียนรู้เกี่ยวกับระบบนิเวศ การอนุรักษ์ และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และพัฒนาเป็นผู้นำด้านการอนุรักษ์และถ่ายทอดความรู้ให้คนรุ่นต่อไป

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมและเครือข่ายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

การมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนต่างๆ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การดูแลและฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยมีความสำคัญดังนี้

๑. สร้างความตระหนักรู้และจิตสำนึก - เมื่อประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พวกเขาจะเข้าใจถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และตระหนักถึงผลกระทบของการทำลายสิ่งแวดล้อม

๒. ลดการทำลายทรัพยากร - การมีส่วนร่วมทำให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกัน ชุมชนสามารถช่วยกันป้องกันการบุกรุกป่า การใช้ทรัพยากรเกินขีดจำกัด และลดมลพิษ

๓. เพิ่มประสิทธิภาพของมาตรการอนุรักษ์ - นโยบายหรือโครงการอนุรักษ์ที่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนมักจะประสบความสำเร็จมากกว่าการบังคับใช้จากภาครัฐเพียงอย่างเดียว

๔. ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน - เมื่อประชาชนมีส่วนร่วม พวกเขาจะช่วยคิดค้นและนำแนวทางการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม เช่น เกษตรอินทรีย์ การจัดการขยะ หรือการอนุรักษ์แหล่งน้ำ

๕. สร้างเครือข่ายความร่วมมือ - การมีส่วนร่วมช่วยให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างชุมชน องค์กร และภาครัฐ ซึ่งนำไปสู่การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็นหัวใจสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เพราะช่วยให้ทุกคนตระหนักถึงบทบาทของตนเอง และร่วมมือกันดูแลสิ่งแวดล้อมเพื่อคนรุ่นต่อไป

ความสำคัญของเครือข่ายในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

เครือข่ายอนุรักษ์ทรัพยากรมีความสำคัญเพราะช่วยให้การดูแลและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยมีเหตุผลสำคัญดังนี้

๑. เสริมพลังการทำงานร่วมกัน - การรวมกลุ่มของประชาชน องค์กร และหน่วยงานต่างๆ ทำให้เกิดความร่วมมือที่เข้มแข็ง สามารถแบ่งปันความรู้และทรัพยากรเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เพิ่มอำนาจต่อรองและผลักดันนโยบาย - เครือข่ายสามารถเป็นกระบอกเสียงเพื่อเรียกร้องให้ภาครัฐหรือภาคเอกชนให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ เช่น การผลักดันกฎหมาย หรือมาตรการปกป้องสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างความตระหนักรู้ในสังคม - เครือข่ายช่วยเผยแพร่ข้อมูลและกระตุ้นให้ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ ส่งเสริมพฤติกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔. ช่วยติดตามและเฝ้าระวัง - เครือข่ายมีบทบาทในการตรวจสอบการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เช่น การบุกรุกป่า การปล่อยน้ำเสีย หรือการใช้ทรัพยากรเกินขีดจำกัด

๕. พัฒนาทางเลือกที่ยั่งยืน - เครือข่ายช่วยส่งเสริมแนวทางการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน เช่น การทำเกษตรอินทรีย์ การจัดการขยะ หรือการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

การดำเนินการในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของราษฎรในหมู่บ้านหมู่บ้านน้ำงาว ตำบลบ่อ อำเภอมือง จังหวัดน่าน ต่อเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมและระดับความพึงพอใจของราษฎรในหมู่บ้านน้ำงาว ตำบลบ่อ อำเภอมือง จังหวัดน่าน ต่อการดำเนินกิจกรรมเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.) ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน สังกัดส่วนจัดการต้นน้ำ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓ (แพร่) ได้การจัดสรรงบประมาณอุดหนุนเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (เครือข่าย อส.อส.) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์และชุมชนรอบเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้รับการจัดสรรงบประมาณมาทั้งสิ้น ๒ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านน้ำงาว ตำบลบ่อ อำเภอมือง จังหวัดน่าน และบ้านภูเวียง ตำบลบ่อ อำเภอมือง จังหวัดน่าน ซึ่งเป็นหมู่บ้านในพื้นที่ความรับผิดชอบของหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน และเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ในหรือโดยรอบพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และในพื้นที่ที่มีการรวมกลุ่มเป็นเครือข่ายของอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช (อส.อส.) ทางหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน จึงได้มีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของราษฎรต่อกิจกรรมเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.) กรณีศึกษา บ้านน้ำงาว ตำบลบ่อ อำเภอมือง จังหวัดน่าน เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ด้านงานบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าแบบมีส่วนร่วมต่อไปในอนาคต

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. กำหนดกลุ่มเป้าหมายและคัดเลือกพื้นที่เป้าหมายในการเก็บข้อมูล ในครั้งนี้จะเลือกพื้นที่เป้าหมายที่อยู่ในพื้นที่ดำเนินงานของหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว ตำบลบ่อ อำเภอมือง จังหวัดน่าน

๒. จัดเตรียมแบบสอบถาม โดยออกแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการ เลือกคำถามปลายปิดหรือปลายเปิดให้เหมาะสม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และทำการทดสอบแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

๓. วางแผนและดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรเป้าหมายให้ครอบคลุมจำนวนและคุณภาพของข้อมูลที่จะได้รับ

๔. ตรวจสอบและบันทึกข้อมูล โดยรวบรวม ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูล ก่อนบันทึกลงในระบบหรือซอฟต์แวร์สำหรับวิเคราะห์

๕. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติหรือเครื่องมือที่เหมาะสมในการประมวลผลข้อมูลเพื่อสรุปผลการวิจัย

๖. สรุปผลและรายงานผล โดยนำผลที่ได้มาสรุป ดีความ และเขียนรายงานตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เป้าหมาย

๑. เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐาน ในด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม ตลอดจนสภาพปัญหาทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนบ้านน้ำงาว จังหวัดน่าน

๒. เพื่อให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านที่ได้เข้าร่วมเป็นเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.)

๓. เพื่อให้ได้แนวทางการสร้างความเข้มแข็งในด้านการอนุรักษ์ที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนบ้านน้ำขาว อำเภอเมือง จังหวัดน่าน

๔. เพื่อให้เกิดเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.) ที่มีความเข้มแข็งและสามารถเฝ้าระวังภัยอันตรายต่อทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๑. ได้ข้อมูลพื้นฐานของประชาชนในหมู่บ้านที่ได้เข้าร่วมเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (เครือข่าย อส.อส.)

๒. ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของประชาชนในหมู่บ้านที่ได้เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (อส.อส.)

๓. ทราบถึงผลสำเร็จของเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (อส.อส.)

๔. หน่วยงานมีฐานข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของราษฎรต่อเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (อส.อส.)

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. ใช้วิเคราะห์และสรุปผลการดำเนินงานกิจกรรม

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามช่วยให้สามารถวิเคราะห์แนวโน้ม พฤติกรรม หรือความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายได้ และใช้ในการสรุปผลและนำเสนอข้อค้นพบที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานได้

๒. ช่วยในการตัดสินใจ ซึ่งหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำขาว จังหวัดน่าน สามารถใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามในการตัดสินใจปัจจัยต่างๆที่เกิดขึ้น และหาแนวทางที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และประชากรในพื้นที่ และยังสามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานด้านส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ของหน่วยจัดการต้นน้ำต่อไป

๓. ใช้พัฒนานโยบายและมาตรการ โดยภาครัฐหรือหน่วยงานสามารถใช้ข้อมูลเพื่อออกนโยบายที่ตรงกับความต้องการของประชาชน เช่น ใช้เพื่อกำหนดแนวทางอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ เป็นต้น

๔. ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในงานวิจัยอื่นๆ โดยข้อมูลที่ได้สามารถใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาหรือต่อยอดงานวิจัยในอนาคต

๕. เพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย โดยการเก็บข้อมูลครั้งนี้ ทำให้เข้าใจพฤติกรรม ความคิด และทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น ซึ่งช่วยให้สามารถวางแผนหรือพัฒนาโครงการที่เหมาะสม

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

๑. การออกแบบเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลต้องออกแบบให้เหมาะสมสอดคล้องกับปัจจัย/ข้อมูลที่ต้องการประเมินให้ครอบคลุมมากที่สุด

๒. ผู้ตอบแบบสอบถามบางราย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ไม่เข้าใจในประเด็นคำถามที่ต้องการประเมิน ซึ่งอาจเกิดความคลาดเคลื่อนของข้อมูล ดังนั้น ต้องมีการอธิบายให้เข้าใจเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและตรงความเป็นจริงมากที่สุด

๓. การเก็บข้อมูลในอดีตมีข้อมูลค่อนข้างน้อยจึงทำให้การเปรียบเทียบข้อมูลในปัจจุบันไม่ชัดเจน

๔. วิถีชีวิต ประเพณี การประกอบอาชีพ ของประชากรในชุมชน ทำให้กลุ่มเป้าหมายการจัดกระจาย ทำให้การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายยุ่งยากมากขึ้น ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานได้

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑. ผู้ตอบแบบสอบถามอาจไม่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบตาม เป้าหมาย จึงต้องใช้เวลาในการติดตามเพื่อให้ครบตามจำนวนและคุณภาพที่กำหนดไว้

๒. ความไม่จริงใจของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งประชากรเป้าหมายบางคนอาจจะตอบแบบสอบถามไม่ ตรงกับข้อมูลความเป็นจริง ซึ่งทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนของข้อมูลได้

๓. ภาษาการสื่อสารกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ อาจจะทำให้เกิดการสื่อสารที่ยากมากกว่า คนในเมือง และอาจเกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือไม่ตรงกัน

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานด้านคุณภาพชีวิต และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรของราษฎร ในหมู่บ้านที่เข้าร่วมเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ (อส.อส.) เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลและนำไป สร้างแผนการดำเนินงานในพื้นที่ของหน่วยจัดการต้นน้ำในพื้นที่ต่อไป

๒. ควรจะวัดระดับการมีส่วนร่วมและความพึงพอใจของราษฎรต่อเครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์อุทยาน แห่งชาติ (อส.อส.) ในทุกหมู่บ้านที่เข้าร่วม เพื่อเป็นการวัดผลประเมินผลการดำเนินงานของโครงการอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข ให้โครงการฯ มีประสิทธิภาพ และทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

๓. ผู้นำชุมชนและคณะกรรมการดำเนินงานของชุมชน ต้องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และประสานความ ร่วมมือกับส่วนราชการอย่างจริงจัง ไม่เอาผลประโยชน์ส่วนตัวมาแอบแฝง เพราะถ้าชุมชนมีส่วนร่วมในทุก ขั้นตอน ผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินงานย่อมออกมาเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และเกิดประโยชน์ต่อชุมชนมาก ที่สุด

๔. ควรมีแผนงานด้านการถ่ายทอดความรู้ด้านการอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรป่าไม้ ให้กับเยาวชนใน ชุมชน เพื่อสานต่อเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ให้สืบเนื่องต่อไป

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑)สัดส่วนของผลงาน.....%

(๒)สัดส่วนของผลงาน.....%

(๓)สัดส่วนของผลงาน.....%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน

(.....นางกานต์ธัญญ์ กวินพลอาสา.....)

วันที่.....๒๗...../.....กุมภาพันธ์...../.....๒๕๖๘...

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑)	
(๒)	
(๓)	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(..... (นายจิติทัศน์ จิตอม))
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการส่วนจัดการต้นน้ำ
วันที่ / 27 ก.พ. 2568 /

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)
(..... (นายกรณียุทธ แสงทอง))
(ตำแหน่ง) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๓
วันที่ / 28 ก.พ. 2568 /

ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

- หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรอง ๑ ระดับได้
๒. ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลการปฏิบัติงาน ระดับต่ำกว่าสำนัก/กอง ๑ ระดับ และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป คือ ผู้อำนวยการสำนัก/กอง/ศูนย์ หรือหัวหน้ากลุ่ม หรือรองอธิบดี หรืออธิบดี แล้วแต่กรณี
๓. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A๔

**แบบการเสนอข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง บทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำางว จังหวัดน่าน

๒. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย ยังคงประสบปัญหาการใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสิ้นเปลือง และไม่ระมัดระวัง อันเป็นเหตุให้เกิดปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมาอย่างมากมาย ภาครัฐ ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และได้พยายามหาทางแก้ไขปัญหามาโดยตลอด โดยกำหนดให้มีแผนเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น และในแต่ละแผนได้ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการและการดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในท้องถิ่นของตนเอง ทำให้กฎหมายที่ได้ตราขึ้นมาใช้เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมดูเหมือนจะมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงนับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและองค์กรในท้องถิ่น ได้มีบทบาทในการจัดการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของตนเองได้อย่างเต็มที่

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาทั้งแผนงานและกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะทรัพยากรป่าไม้ ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐ ในขณะที่กิจกรรมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ ถูกกระทำหรือดำเนินการโดยภาคเอกชนหรือชุมชนที่อาศัยทั้งในและโดยรอบพื้นที่ป่าไม้เป็นเหตุให้เกิดการแบ่งแยกการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ออกจากกันอย่างเห็นได้ชัด ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบต่อความยั่งยืนของทรัพยากรป่าไม้เป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยประชาชนมีส่วนร่วม ก็คือการแสวงหาแนวทางในการหาจุดสมดุลของการบริหารจัดการให้คนอยู่กับป่าได้ ด้วยการสร้างจิตสำนึกให้คนที่อยู่กับป่า ตระหนักว่าตนเองสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรป่าไม้ได้

การศึกษบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้ำางว จังหวัดน่าน จึงเป็นผลงานหนึ่งที่จะสะท้อนสภาพความเป็นจริงว่าแนวทางการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งและนำไปสู่การมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติในท้องถิ่นของประชาชนได้อย่างจริงหรือไม่

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ในปัจจุบันหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน อยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาตินันทบุรี (เตรียมการ) และพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าน้ำยาว-ป่าน้ำสวด ตำบลบ่อ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน พื้นที่ส่วนใหญ่ในพื้นที่รับผิดชอบเป็นพื้นที่ ชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ ๑A และชั้นคุณภาพลุ่มน้ำที่ ๒ และมีชุมชนอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ทรัพยากรรอบพื้นที่ โดยหน่วยจัดการต้นน้ำน้ำงาว จังหวัดน่าน ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๖ เพื่อดำเนินกิจกรรมด้านการอนุรักษ์ ป่าไม้ และรักษาป่าต้นน้ำ ให้มีสภาพสมบูรณ์ แต่ยังไม่มีการเก็บข้อมูลด้านการมีบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำเป็นเรื่องสำคัญที่เกี่ยวข้องกับทั้งสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และวิถีชีวิตของชุมชน โดยแนวความคิดสำคัญที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

๑. แนวคิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

เน้นให้เกิดความสมดุลระหว่างการใช้ประโยชน์และการอนุรักษ์ เพื่อให้ทรัพยากรป่าไม้คงอยู่ในระยะยาว

๒. แนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน (Community Participation)

ชุมชนมีบทบาทสำคัญในการดูแลและจัดการป่าไม้ ควรได้รับสิทธิและหน้าที่ในการร่วมตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรในพื้นที่ของตน

๓. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy - SEP)

การจัดการป่าไม้ควรอยู่บนหลักของความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันที่ดี ทั้งในระดับบุคคลและสังคม

ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการมีส่วนร่วม

๑. ส่งเสริมการให้สิทธิชุมชนในการจัดการป่าไม้ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลพื้นที่ป่า และใช้ประโยชน์ร่วมกัน เอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน โดยไม่ทำลายทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าจนเสียสมดุลธรรมชาติ

๒. การสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจ โดยสนับสนุนอาชีพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น การปลูกป่าเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และให้เงินอุดหนุนหรือสิทธิประโยชน์ทางภาษีแก่ชุมชนที่มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์

๓. การศึกษาและการสร้างจิตสำนึก โดยบูรณาการเนื้อหาการอนุรักษ์ป่าไม้เข้าในหลักสูตรการศึกษา หรือจัดโครงการอบรมให้ความรู้แก่ชาวบ้านเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

๔. การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง โดยมีการควบคุมการบุกรุกป่าอย่างเข้มงวด และมีระบบตรวจสอบและลงโทษผู้ละเมิดกฎหมายเกี่ยวกับการตัดไม้ทำลายป่า

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๑. ความขัดแย้งด้านผลประโยชน์ ซึ่งอาจเกิดข้อพิพาทระหว่างชุมชน หน่วยงานรัฐ และภาคเอกชน เกี่ยวกับสิทธิในการใช้ประโยชน์จากป่า

๒. การขาดงบประมาณและทรัพยากร ซึ่งทางหน่วยงานภาครัฐอาจมีงบประมาณไม่เพียงพอในการส่งเสริมโครงการอนุรักษ์

๓. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายภาครัฐ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอาจส่งผลกระทบต่อนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

๔. ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งบางชุมชนอาจขาดความตระหนักหรือไม่เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ และอาจจะคิดว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าเป็นเรื่องไกลตัว

ทั้งนี้ แนวทางการแก้ไขควรให้หน่วยจัดการต้นน้ำน้างาว จังหวัดน่าน เน้นย้ำในเรื่องของการรวมกลุ่มในการดำเนินกิจกรรมเพื่อสร้างเป็นเครือข่ายที่กว้างขึ้น และประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆของหน่วยงาน รวมถึงกิจกรรมในพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงกันระหว่างชุมชนและทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าอย่างต่อเนื่อง และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับโครงการอนุรักษ์ที่ชุมชนสามารถจะเขียนแผนงานเพื่อของบประมาณดำเนินการในชุมชนตนเองได้ โดยร่วมกันกับหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน การให้สิทธิประโยชน์ทางเศรษฐกิจ การศึกษา และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด แม้ว่าจะมีข้อจำกัดหลายประการ แต่หากมีการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ ก็จะช่วยให้การอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ต้นน้ำเกิดผลอย่างยั่งยืน

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. หน่วยจัดการต้นน้ำน้างาว มีแนวทางการพัฒนาบทบาทการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ของชุมชนในพื้นที่ และวางแผนการดำเนินการต่อไปในพื้นที่ได้อย่างตรงจุด ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานของหน่วยงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น และช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่มากขึ้น

๒. สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์และพื้นที่ทรัพยากรป่าไม้ในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำน้างาว จังหวัดน่าน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. ราษฎรในพื้นที่หน่วยจัดการต้นน้ำมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า มากกว่าร้อยละ ๘๐

๒. ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่า และทำลายทรัพยากรป่าไม้โดยรอบพื้นที่ดำเนินการลดลงร้อยละ ๒๐

๓. ลดจำนวน Hot Spot ในพื้นที่ได้ ๒๐ เพอร์เซ็นต์

(ลงชื่อ)

(.....นางกานต์ธัญญ์ กวินพลอาสา.....)

วันที่...๒๗.../.....กุมภาพันธ์.../...๒๕๖๘..

ผู้ขอประเมิน